

Sygn. akt IV Ua 2/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 września 2023 r.

Sąd Okręgowy w Rybniku IV Wydział

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący : Sędzia Barbara Kuźdrzał- Kiermaszek /spr/

Sędziowie: Sędzia Iwona Nowak

Sędzia Joanna Smycz

Protokolant: Dagmara Mazurkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 04 września 2023r. w Rybniku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy **Z. T.**

przy udziale zainteresowanych A. K., M. K.

wspólnicy spółki cywilnej (...) w R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o zasiłek chorobowy

na skutek apelacji ubezpieczonego Z. T.

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 28 listopada 2022 r. sygn. akt V U 143/21

prostuje oczywistą omyłkę pisarską zawartą w rubrum wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 28 listopada 2022r. w ten sposób, że sprawa toczyła się przy udziale zainteresowanych A. K., M. K. wspólnicy spółki cywilnej (...) w R.,

oddala apelację,

zasądza od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego kwotę 120,00 zł (sto dwadzieścia złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia wyroku do dnia zapłaty , tytułem kosztów zastępstwa procesowego za II instancję,

zasądza od ubezpieczonego na rzecz zainteresowanych kwotę 120,00 zł (sto dwadzieścia złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia wyroku do dnia zapłaty , tytułem kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

Sędzia: Przewodniczący- Sędzia Sędzia:

Iwona Nowak Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek Joanna Smycz

Sygn. akt IV Ua 2/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 marca 2021 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu Z. T. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 13 listopada 2020 roku do 8 kwietnia 2021 roku w wysokości 100% podstawy wymiaru z ubezpieczenia wypadkowego w związku z wypadkiem przy pracy z 13 listopada 2020 roku z tytułu zatrudnienia w (...) S.C. w R.. W uzasadnieniu wskazał, że ubezpieczonemu nie przysługuje świadczenie z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 100% podstawy wymiaru z uwagi na to, iż wyłączną przyczyną wypadku było naruszenie przez ubezpieczonego przepisów BHP.

Od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł odwołanie w którym zakwestionował, aby wyłączną przyczyną wypadku miało być naruszenie przez niego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia poprzez umyślne wejście do kanału samochodowego niezgodnie z przepisami BGP, brak polecenia służbowego na wykonanie zadania naprawy samochodu, samowolne zachowanie bez pozwolenia bezpośredniego przełożonego. Ubezpieczony opisał przebieg zdarzenia z 13 listopada 2020 roku z jego udziałem.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczony wniósł o jego oddalenie podtrzymując wcześniejsze twierdzenia.

W piśmie z 9 czerwca 2021 roku swój udział w sprawie zgłosili zainteresowani A. K. oraz M. K..

Wyrokiem z dnia 28.11.2022r. Sąd Rejonowy w Rybniku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.

Sąd ustalił, że ubezpieczony Z. T. jest zatrudniony w (...) S.C. A. K. M. K. na stanowisku mechanika/kierowcy.

13 listopada 2020 roku ubezpieczony wykonywał obowiązki pracownicze wraz z T. W. (1) oraz brygadzystą R. Z.. Pracownicy rozpoczęli dzień od podziału pracy dokonanego przez kierownika warsztatu T. W. (2). Zgodnie z praktyką występującą w firmie (...) S.C., przed rozpoczęciem pracy kierownik warsztatu przeprowadził tzw. „5 minut BHP” informując pracowników o możliwych zagrożeniach podczas zaplanowanych prac w danym dniu. W dniu wypadku ubezpieczony pracował na zmianie od 14:00 do 22:00. Ubezpieczony otrzymał polecenie naprawy samochodu marki M. wraz z pracownikiem T. W. (3). Po wykonaniu większej części zadania Z. T. udał się do brygadzysty i poinformował go, że zamierza dokonać oględzin celem diagnostyki samochodu osobowego marki O. (...). Około godziny 20:00 ubezpieczony stwierdził wyciek płynu, którego nie ustalono pod maską pojazdu, więc uznał, że należy dokonać oględzin pod samochodem i tym w celu postanowił wejść do kanału. Kanał do którego postanowił wejść ubezpieczony był rzadko używany z uwagi na zmiany parametrów samochodów ciężarowych. W czasie

porannej zmiany, kanał służył za miejsce parkingowe, otaczająca wejście do kanału barierka (służąca wyłączeniu do odgrodzienia tych schodów od strefy warsztatowej, a nie do pomocy przy wejściu do kanału) została zdemontowana, a w jej miejsce pracodawca zasłonił kanał podłogowymi płytami warstwowymi, zaś betonowe schody służące do wejścia do tegoż kanału zostały zabezpieczone otwieraną pokrywą z blachy ryflowanej pomalowaną w żółte i czarne pasy. W dniu wypadku kłapa ta była w pełni sprawna. Ubezpieczony chcąc wejść do kanału nie skorzystał z przeznaczonych do tego betonowych schodów, stanowiących jedyne wejście do kanału, a postanowił wejść poprzez odkrycie części kanału i zejście po przystawionej do ścianki kanału drabince-stopnicy (służącej wcześniej diagnozowaniu samochodów ciężarowych. Ubezpieczony zaczął po niej schodzić nie upewniwszy się, czy przedmiotowa stopnica jest prawidłowo zamontowana (tj. na kątowniku na brzegu kanału). Gdy ubezpieczony stanął na metalowej stopnicy w kanale roboczym, to pod jego ciężarem obsunęła się ona po ścianie kanału i uderzyła wraz z ubezpieczonym o podłogę kanału roboczego. Ubezpieczony o własnych siłach wyszedł z kanału i położył się na podłodze. R. Z. udzielił ubezpieczonemu pierwszej

pomocy, a następnie zawiózł go do szpitala. Ubezpieczony doznał złamania nasady dalszej piszczeli prawej i złamania kostki bocznej prawej. W okresie od 13 listopada 2020 roku do 8 kwietnia 2021 roku ubezpieczony był niezdolny do pracy.

W dniu wypadku ubezpieczony posiadał aktualne badania lekarskie oraz zaświadczenie o ukończeniu szkolenia BHP.

W spółce (...) od 1 czerwca 2019 roku obowiązywał Regulamin Pracy, a ubezpieczony poświadczyl własnoręcznym podpisem zapoznanie się z jego treścią. Ubezpieczony poświadczyl również własnoręcznym podpisem zapoznanie się z (...) występującą w spółce (...).

Konstrukcja stopni w kanale do którego próbował się dostać ubezpieczony, celem diagnostyki samochodu osobowego marki O. (...), była tak wykonana, że pozwalała zamontować stopnicę na krawędzi kanału i wtedy stopnie były prawidłowo zabezpieczone. Ubezpieczony odkrywając tylko część kanału i nie mocując stopni na krawędzi sam wskutek rażącego niedbalstwa przyczynił się do wypadku. Ubezpieczony naruszył przepisy dotyczące wykonywania prac w kanałach naprawczych oraz przepisy wewnątrzzakładowe.

Decyzją z dnia 12 marca 2021 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 13 listopada 2020 roku do 8 kwietnia 2021 roku w wysokości 100% podstawy wymiaru z ubezpieczenia wypadkowego w związku z wypadkiem przy pracy z 13 listopada 2020 roku z tytułu zatrudnienia w (...) S.C. w R..

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci w/w dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o dowód z zeznań świadków, przesłuchania ubezpieczonego oraz z opinii biegłego z zakresu BHP A. P., która wraz z dowodami z dokumentów wzajemnie się uzupełniała tworząc wyrazisty obraz całości sprawy. Na podstawie art. 235² § 1 pkt 5 kpc Sąd pominął dowód z opinii uzupełniającej biegłego z zakresu bhp uznając, iż dotychczas wydana przez biegłego opinia podstawowa w całości

odpowiadała na zakresloną przez Sąd tezę, a wnioski z niej płynące były jednoznaczne i logiczne. Sąd podkreślił, iż przeprowadzenie oględzin miejsca zdarzenia nie było w świetle powszechnie obowiązujących przepisów prawa, czynnością obligatoryjną dla biegłego przez wydaniem opinii w niniejszej sprawie. Sąd wskazał, iż oględziny miejsca zdarzenia nie przyczyniłyby się do wydania bardziej rzetelnej opinii, gdyż od dnia wypadku do dnia zlecenia biegłemu wydania opinii na miejscu zdarzenia mogło dojść do wielu zmian, a co więcej sam przebieg zdarzenia z udziałem ubezpieczonego przy kanale, co do którego biegły miał dokonać oceny, nie był co do zasady kwestionowany przez strony.

Sąd Rejonowy zwążył, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jak stanowi przepis art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje zasiłek chorobowy.

Z kolei art. 3 ust. 1 powołanej ustawy wskazuje, iż za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Zgodnie z treścią art. 21 ust. 1 ustawy wypadkowej świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługują ubezpieczonemu, gdy wyłączną przyczyną wypadków, o których mowa w art. 3, było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

Wobec powyższej regulacji stwierdzić należy, że aby doszło do wyłączenia prawa ubezpieczonego do świadczenia z ubezpieczenia społecznego musi dojść do naruszenia przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia. W przypadku pracowników należy wskazać na takie zachowania, które objęte zostały przedmiotowym zakresem regulacji art. 207 § 2 k.p. a zatem odnoszące się do warunków bezpiecznej i higienicznej pracy. W toku postępowania ustalono, że ubezpieczony z własnej woli postanowił wejść do przedmiotowego kanału w sposób zabroniony. Uczynił to za pomocą urządzenia (stopnicy) do tego nie przeznaczonego. Stopnica podwyższająca służyła wyłącznie do prowadzenia prac wewnątrz kanału oraz była wyposażona w haki umożliwiające jej bezpieczne zamocowanie w kanale, tym samym uniemożliwiając jej ześlizgnięcie się. Nie została wykazane przez ubezpieczonego, że praktykowane jest w firmie (...) S.C. korzystanie z tego przedmiotowego kanału w celu diagnostyki aut, a jeśli nawet już to, że korzystanie z tego kanału odbywa się w taki sposób jak chciał uczynić to ubezpieczony tj. użycie stopnicy celem zejścia do kanału. Błędne zachowania innych pracowników nie mogą stanowić usprawiedliwienia dla zachowania niezgodnego z zasadami bhp, w szczególności, że ubezpieczony nie wykazał, że pracodawca o takich ewentualnych

naganych zachowaniach pracowników wiedział i jej tolerował. A nawet przyjmując hipotetycznie, iż argumentacja ubezpieczonego w tym zakresie była prawdziwa to zauważyć należy, iż ubezpieczony dopuścił się rażącego niedbalstwa, gdyż chcąc skorzystać ze stopnicy nie upewnił się nawet czy jest ona umocowana odpowiednio na rancie kanału. Ubezpieczony skutków swojego zachowania nie przewidział, mimo że z racji zajmowanego stanowiska i doświadczenia zawodowego powinien był przewidzieć. Ubezpieczony znał przepisy dotyczące ochrony życia i zdrowia oraz miał możliwość przewidzenia, że w dniu wypadku ich naruszenie może doprowadzić do wypadku. W toku postępowania ustalono, że ubezpieczony sam (bez polecenia przełożonego) postanowił udać się do kanału żeby zdiagnozować problem w samochodzie, by następnego dnia podjąć się jego ewentualnej naprawy. Ubezpieczony dokonywał oględzin zewnętrznych auta w obecności brygadzysty. Ubezpieczonemu nie zostało wydane wyraźne polecenie co do wejścia do kanału. Jednakże nawet przyjmując, iż ubezpieczony został zobowiązany do wejścia do kanału to powinien dokonać tego w sposób prawidłowy. Nie budzi wątpliwości, iż wydanie przez przełożonego polecenia nie zwalnia pracownika z przestrzegania zasad bhp. Ubezpieczony w przypadku nawet takiego polecenia powinien był odmówić zejścia za pomocą stopnicy i skorzystać z betonowych schodów. Nie sposób również przyjąć, iż wypadek powstał wskutek brak właściwego nadzoru nad pracami wykonywanymi przez ubezpieczonego. Specyfika zawodu wykonywanego przez ubezpieczonego nie wymaga tego, by każda jego czynności była konsultowana, akceptowana, kontrolowana przez przełożonego. Wskazać również należy, iż ubezpieczony posiadał zaświadczenie o szkoleniu bhp, a nadto przed rozpoczęciem pracy, był informowany przez przełożonego o możliwych zagrożeniach w trakcie tego dnia pracy w ramach tzw. „5 minut z BHP”.

Jednocześnie należy stwierdzić, iż została spełniona przesłanka wyłączności, gdyż pracodawca w żaden sposób nie przyczynił się do wypadku. Pracodawca ani nie zachęcał go aby zajął się diagnostowaniem samochodu marki O. (...) (wynikało to z nadgorliwości ubezpieczonego) ani tym bardziej nie wydano mu polecenia aby wchodził do tego kanału i to w taki sposób. Kanał ten był prawidłowo zabezpieczony przez pracodawcę i jako taki nie stwarzał zagrożenia dla pracowników.

Reasumując, Sąd nie uznał zdarzenia z 13 listopada 2020 roku z udziałem ubezpieczonego za wypadek przy pracy w rozumieniu ustawowym, a zatem ubezpieczonemu nie przysługuje za okres od 13 listopada 2020 roku do 8 kwietnia 2021 roku świadczenie z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 100% podstawy wymiaru.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie wskazanego przepisu oraz art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.

Ubezpieczony złożył apelację od wyroku zaskarżając go w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 233 k.p.c. polegające na braku

wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego oraz dokonania nieprawidłowej oceny przeprowadzonych dowodów, a także pominięciu istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności i faktów, które doprowadziły do:

bezzasadnego ustalenia, iż u pracodawcy ubezpieczonego przed rozpoczęciem pracy kierownik warsztatu przeprowadzał z pracownikami szkolenie tzw. „ 5 minut BHP ” informując pracowników o możliwych zagrożeniach podczas zaplanowanych prac, podczas gdy w istocie w dniu zdarzenia 13 listopada 2020 r. jak również w każdym poprzednim dniu, „szkolenie” ograniczało się w istocie do mechanicznego złożenia podpisu przez pracownika bez jakiegokolwiek wcześniejszego szkolenia;

bezzasadnego ustalenia, iż betonowe schody stanowiły jedyne wejście do kanału, podczas gdy w istocie pracownicy pracodawcy do kanału wchodzili każdorazowo poprzez metalowe schody, a wejście do kanału poprzez schody betonowe było wyłączone przez pracodawcę , wejście do kanału poprzez schody zostało zablokowane a barierki ochronne usunięte,

bezzasadnego ustalenia, iż metalowe schody nie były przeznaczone do wchodzenia do- kanału, podczas gdy właśnie to była jedyna istniejąca możliwość wejścia do kanału przyjęta u pracodawcy i korzystali z nich nawet przełożeni ubezpieczonego; ponadto jak ustalił Sąd konstrukcja stopni w kanale była tak wykonana, że pozwalała zamontować schody metalowe na krawędzi kanału i wtedy stopnie były prawidłowo zabezpieczone,

bezzasadnego przyjęcia, iż ubezpieczony naruszył przepisy dotyczące wykonywania prac w kanałach naprawczych oraz przepisy wewnątrzzakładowe, podczas gdy w istocie przepisy te zostały naruszone przez pracodawcę, który stworzył pracownikom warunki pracy niezgodne z obowiązującymi przepisami oraz narażając ich na utratę zdrowia a nawet życia,

bezzasadnego ustalenia, iż ubezpieczony z własnej woli postanowił wejść do kanału w sposób zabroniony i bez polecenia pracodawcy, podczas gdy ubezpieczony wchodził do kanału w jedyny możliwy sposób, ponadto w sposób przyjęty i akceptowany przez pracodawcę oraz pod nadzorem przełożonego,

bezzasadnego ustalenia, iż ubezpieczony nie otrzymał polecenia służbowego od bezpośredniego przełożonego i wszedł do kanału naprawczego bez zgody pracodawcy, podczas gdy z zeznań T. W. (2) wynika, iż w krytycznym dniu prace pracowników nadzorował R. Z., który był obecny przy ubezpieczonym , gdy ten dokonywał oględzin pojazdu marki O. (...) oraz gdy postanowił otworzyć kanał; R. Z. nie zabronił ubezpieczonemu wejścia do kanału, a ubezpieczony próbował wejść do kanału i dokonać diagnostyki pojazdu za wiedzą i przyzwoleniem przełożonego, który stał obok;

bezzasadnego przyjęcia, iż kanał naprawczy w którym doszło do wypadku przy pracy ubezpieczonego, był zabezpieczony przez pracodawcę i nie stwarzał zagrożenia dla pracowników, podczas gdy w istocie kanał nie tylko nie został należycie zabezpieczony , ale przede wszystkim nie spełniał on jakichkolwiek norm bezpieczeństwa, albowiem pracodawca naruszył art.213 kp oraz przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 28.08.2003r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy.

Nadto naruszenie przepisów prawa materialnego tj.21 ust.1 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, poprzez jego błędne zastosowanie i bezzasadne przyjęcie, iż wyłączną przyczyną wypadku w dniu 13.11.2020r. było naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub skutek rażącego niedbalstwa, podczas gdy w istocie do wypadku doszło z przyczyn całkowicie niezależnych od ubezpieczonego.

Jednocześnie wniósł o przeprowadzenie przez Sąd Okręgowy dowodu z uzupełniającej opinii biegłego sądowego A. P. , ponieważ sporządzona przez niego opinia jest wadliwa i niepełna, a nadto zawiera przyjęte bezkrytycznie błędne wnioski zawarte w protokole powypadkowym. Ponadto sam biegły swej opinii wskazał, że należy odnieść się jeszcze do przepisów prawa budowlanego, a ten biegły takich kompetencji nie posiada.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i przyznanie mu prawa do zasiłku chorobowego od 13.11.2020r. do 08.04.2021r. w wysokości 100% podstawy wymiaru z ubezpieczenia wypadkowego, w związku z wypadkiem przy pracy z 13.11.2020r. i zasądzenie od organu rentowego na jego rzecz kosztów postępowania za obie instancje , w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm prawem przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

Organ rentowy wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

Zainteresowani A. K. i M. K. wspólnicy s. c (...) również wnieśli o oddalenie apelacji w całości i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

Sąd Okręgowy zważył :

Apelacja jest bezzasadna i podlega oddaleniu.

Sąd I instancji przeprowadził wnikliwe postępowanie dowodowe, trafnie ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy, prawidłowo zastosował obowiązujące przepisy prawa materialnego i procesowego, a wydanemu wyrokowi trudno odmówić słuszności.

Spośród zarzutów apelacyjnych w pierwszej kolejności rozważenia wymaga zarzut naruszenia prawa procesowego – art.233 par. 1 kpc. , bowiem prawidłowość zastosowania lub wykładni prawa materialnego może być właściwie oceniona jedynie na podstawie niewadliwie ustalonej podstawy faktycznej rozstrzygnięcia. Skuteczne zatem zgłoszenie zarzutu dotyczącego naruszenia prawa materialnego wchodzi zasadniczo w rachubę tylko wtedy, gdy ustalony przez Sąd I instancji stan faktyczny, będący podstawą zaskarżonego wyroku, nie budzi zastrzeżeń (vide wyrok S.N. z dnia 26.03.1997r. sygn. akt II CKN 60/97, OSNC 1997, Nr.9, poz. 128).

W ocenie Sądu Okręgowego bezzasadnym jest zarzut naruszenia art.233 par.1 kpc zgodnie z którym sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego.

Sąd Rejonowy ocenił materiał dowody w granicach określonych przepisem art.233 par.1 kpc. Reguła wyrażona w tym przepisie jest nierozdzielnie związana z zasadą swobodnej oceny dowodów. Ramy swobodnej oceny dowodów wyznaczone są wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego oraz regułami logicznego myślenia, według których Sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, odnosi je do pozostałego materiału dowodowego (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10.06.1999r., sygn. akt II UKN 685/98). Jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym , to ocena Sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać , choćby w równym stopniu na podstawie tego samego materiału dowodowego , dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena tych dowodów może być skutecznie podważona. Skuteczne zarzucenie naruszenia przepisu art.233 par.1 kpc wymaga wykazania, że Sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Jedynie to może być przeciwstawione uprawnieniu do dokonywania swobodnej oceny dowodów (vide: wyrok S.N. z dnia 6.11.1998r., sygn. akt III CKN 4/98, LEX polonica nr 2111041).

Sąd Okręgowy uzupełnił postępowanie dowodowe i dopuścił dowód z akt śledztwa prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w Rybniku w sprawie złożenia w 2021r. w Sądzie Rejonowy w Rybniku w toku postępowania o sygn. akt V U 143/21 fałszywych zeznań podczas przesłuchania świadków.

Postanowieniem z 28.04.2023r. wydanym w sprawie sygn. akt 4097-4 Ds.418.2023 prokurator umorzył śledztwo z powodu nie stwierdzenia znamion czynu zabronionego.

Postępowanie to zostało zainicjowane zawiadomieniem złożonym przez ubezpieczonego, gdyż miał on zastrzeżenia co do zeznań występujących w sprawie świadków.

Prokurator przeanalizował akta niniejszej sprawy, w szczególności zeznania świadków, dokumenty w postaci: oświadczenia o dobyteciu instruktażu BHP z 1.04.2011r., karty szkolenia wstępnego w dziedzinie BHP, instruktażu ogólnego i stanowiskowego. Nie dopatrzył się sprzeczności w zeznaniach świadków w połączeniu z dokumentami. Szczegółowo odniósł się do materiału dowodowego zebranego w aktach niniejszej sprawy.

Zdaniem Sądu Okręgowego zarzuty apelacyjne stanowią tylko bezzasadną polemikę z ustaleniami Sądu I instancji i nie zasługują na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzucanego naruszenia przepisów postępowania zauważyć należy, że dowód z opinii biegłych ma szczególny charakter, gdyż korzysta się z niego w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych (art. 278 par.1 kpc). Z tego względu nie mają do niego zastosowania wszystkie zasady dotyczące postępowania dowodowego, w tym art.217 kpc. W świetle bowiem art.286 kpc sąd ma obowiązek dopuszczenia dowodu z dodatkowej opinii tych samych lub innych biegłych, gdy zachodzi tego potrzeba, a więc wówczas, gdy opinia złożona do sprawy zawiera istotne

braki, sprzeczności, względnie nie wyjaśnia istotnych okoliczności (wyrok S.N z 24.06.2015r. , I UK 345/14; LEX nr 1771399). Nie można przyjąć, iż Sąd zobowiązany jest dopuścić dowód z kolejnych biegłych w każdym przypadku, gdy złożona opinia jest niekorzystna dla strony (wyroki SN z dnia 15.02.1974r., II CR 817/73, LEX nr 7404 ; z dnia 18.02.1974r., II CR 5/74, LEX nr 7407, z dnia 15.11.2001r. II UKN 604/00, PPIPS 2003 Nr 9, poz. 67). Potrzeba powołania innego biegłego powinna zatem wynikać z okoliczności sprawy , a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii . Przy czym potrzebą taką nie może być przeświadczenie strony, że dalsze opinie pozwolą na udowodnienie korzystnej dla strony tezy.

Z tych względów Sąd Okręgowy nie dopatrzył się również zarzucanego naruszenia prawa materialnego tj. art.21 ust.1 ustawy z 30.10.2002r. – o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, gdyż nie sposób uznać, że do wypadku doszło z przyczyn niezależnych od ubezpieczonego.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił apelację po myśli art.385 kpc jako bezzasadną. O kosztach Sąd orzekł po myśli ar.98 kpc w związku z par.10 ust.1 pkt.1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz par.10 ust.1 pkt.1 Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Na podstawie art.350 par. 1 i par.3 Sąd Okręgowy sprostował oczywistą omyłkę zawartą w rubrum wyroku Sądu I instancji dotyczącą osób zainteresowanych, które brały udział w sprawie.

Sędzia: Przewodniczący-Sędzia: Sędzia:

Iwona Nowak Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek Joanna Smycz